

[Gade]

Jeg kan forstå af bemærkningerne, at monopoltilsynet allerede med det nuværende lovgrundlag faktisk kunne fravige det i almindelighed anvendte princip for omkostningsfordeling. Det har man selv skrevet. Men alligevel vil man have yderligere brede rammer, som det hedder i det smukke sprog.

Jeg kan forstå, at der nu skal være en vis frihed ved udgifternes fordeling på andre produkter, og det kunne jo være spændende at vide, hvordan det skal administreres. Jeg synes også, det kunne være spændende at få en vurdering af, hvordan man vil afgrænse, hvad der er til forskning og udviklingsaktivitet inden for en virksomhed, og hvad der ikke er til udvikling og forskningsaktivitet, og om regeringen måske kunne forestille sig, der var virksomheder, som har en forskning og en udvikling, men måske ikke har kaldt det det indtil nu, men måske fremover i højere grad vil fristes til at kalde det sådan. Og om ministeren ikke mener, at der er mulighed for en række fortolkninger og en fortolkningsstrid mellem monopoltilsynet og de enkelte virksomheder på dette område på en sådan måde, at vi vil se prisstigninger, som rammer almindelige forbrugere.

Forslagets forhistorie er jo, at det er pillet ud af en dyngede forslag, der lå fra den tidligere regering. Så har man fundet det, man kunne lide, og jeg synes, fru Tove Lindbo Larsen er alt for flink, når hun accepterer, at regeringen får lov til at tage det ud, som de kan lide, mens man ikke vil tage de stramninger, der lå, med.

Jeg skal så sige her, fordi jeg synes, monopollovgivningen skal diskuteres i sammenhæng, at SF agter i morgen at indlevere forslag, som indeholder stramninger i monopollovgivningen, sådan at vi kan få en generel samlet debat om monopollovgivningen i den økonomiske krisesituation, som i høj grad rammer lønmodtagerne.

Askjær Jørgensen (FP):

Først vil jeg godt benytte lejligheden til at sige tak til industriministeren, fordi han siger, at fremskridtspartiets synspunkter er rigtige. Ministeren siger, at når man gør det bedre for erhvervslivet, så går det bedre for samfundet. Det er faktisk hensigten med lovforslaget. Jeg er meget tilfreds, når vi får opbakning i det synspunkt, at den måde, vi skal

klare samfundets problemer på, er ved at give erhvervslivet bedre muligheder for at producere nogle varer.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Gade, fordi han bekræftede det, jeg så ofte har sagt, at hr. Gade ønsker yderligere reallønstilbagegang for de danske lønmodtagere, mere gældsætning og flere arbejdsløse, for hr. Gade gik jo imod, at vi skulle forbedre erhvervslivets vilkår. Hr. Gade taler meget om, at erhvervslivet endelig ikke skal have mulighed for at tjene nogle penge, altså skal man ikke have nogle midler til at skaffe nye arbejdspladser for. Hr. Gade argumenterer altså for, at der er endnu flere, der skal være arbejdsløse, men det ved vi er det partiprogram, man har i SF, og det er derfor, danske lønmodtagere skal lade være med at støtte SF.

Så var der noget, jeg manglede i fru Tove Lindbo Larsens ordførertale, for socialdemokratiet har jo ofte ment, at der var så mange velsignelser ved at have en monopollov, en lov, der skal forhindre, at de store monopoler skejer ud. På det seneste har vi hørt en hel del om brugsforeningerne i Danmark, og jeg synes egentlig, det er fantastisk, at man elsker monopolloven, når man har fået så mange beviser på, at den ikke kan forhindre, at noget går helt grassat. Man må da kunne indse, at man lige så godt kunne ophæve monopolloven.

Fremskridtspartiet ønsker klart at få monopolloven totalt ophævet, bl.a. fordi man kan se et så stort foretagende som FDB, der er blevet monopollignende, uden at nogen gør anskrig, tillade sig at påføre deres kunder en ekstraudgift på 60 mill. kr. om året. Det er den renteudgift, FDB har ved at eje Irma. FDB har naturligvis ingen fordele ved at eje Irma. Tværtimod har de en årlig renteudgift på minimum 60 mill. kr. Når man er et monopollignende foretagende, kan man altså tillade sig at sætte sig på mindre ting, så kan man altså tillade sig at trampe på alt andet, man kan tillade sig at opføre sig som en mastodont. Jeg synes, det er rimeligt at sige det her, for der er jo megen debat om det. Det, der sker i FDB, som vi har været vidner til de seneste 2-3 år, hvor disse centralistiske LO-kræfter forsøger at tage magten i brugsforeningsbevægelsen, dér har vi altså set, at det ikke hjælper et klap, at vi har en monopollovgivning. En mastodont som FDB